

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

Ἐπειδὴ, λόγῳ βλάβης τοῦ ἀριθμητήρος, δὲν ἔγιναν αἱ 21η καὶ 22α κληρώσεις τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου μας, κατὰ τὴν 24ην κληρώσιν θὰ δοθῶσι διπλά δῶρα, ὅπως ἐγράψαμε καὶ σὸ πρόηγομένο φύλλο.

Εἰς τὴν 24ην κληρώσιν τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου μας, οἱ 1ος καὶ ὁ 2ος ἀριθμοὶ θὰ κερδίσουν ὀλοκλήρον τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου».

Δεκαοκτὼ κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θὰ κερδίσουν ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπον τοῦ μυθιοτορήματος «Ὁ Καπετὰν Φάντασμα».

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ, οἱ λήγοντες εἰς τὰ δύο τελευταία ψηφία τοῦ 1ου καὶ 2ου ἀριθμοῦ θὰ κερδίσουν ἀπὸ ἓνα Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», ὁποιοῦδήποτε ἔτους θέλουν οἱ κερδίζοντες ἀναγνώσταιμας.

Οἱ ἐν Ἀθήναις κερδίζοντες θὰ φέρνουν τὸ φύλλο μὲ τὸ ἐν αὐτῷ δελτίον τοῦ Γραφείου μας καὶ θὰ παίρνουν τὰ δῶρα τῶν. Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις θ' ἀποκόπτουν καὶ θὰ μᾶς στέλνουν τὰ δελτία τῶν καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ δῶρα τῶν μὲ τὸ Ταχυδρομεῖον ἢ μὲ τὸν ὑποκατορίων μας.

Κάθε ἀναγνώστης δύναται ν' ἀγοράσῃ καὶ δύο καὶ τρία φύλλα, γιὰ νὰ ἔχῃ περισσώτερες ἐλπίδες κέρδους.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κληρώσεων δημοσιεύονται καθὲς ἑβδομάδα στὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου».

Οἱ κερδίζοντες πρέπει νὰ σπεύδουν νὰ παραλάβουν τὰ δῶρα τους ἐνὸς τριῶν μηνῶν, ἄλλως δὲν εὐθνομεθα σχετικῶς.

Οἱ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν καὶ σήμερον τὴν συνέχειαν τῶν ὀνομάτων τῶν τυχερῶν τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» :

Ὁ κ. κ. : Θ. Φιλόσοφος Ἀράχωβα Λεβαδείας, Δ. Ζαφειρόπουλος Ἀθήναι, Δ. Καραμπίτης Θεσσαλονίκη, Γ. Σουλταῆς Ἀθήναι, Πάνος Σαρασάνουλος Χαλκίς, Εὐάγ. Φραδάκης Ἀθήναι, Δ. Μελετιῆς Ἀθήναι, Δ. Γύσιος Χαλκίς, Α. Κομιστῆς Καβάλλα, Η. Κεφαλῆς Πειραιεύς, Π. Σαμοθράκης Συρία, Μαρία Χριστουλάκη Ἀθήναι, Ἀθ. Ἀθανασίου Πάτρας, Κ. Βλασσόπουλος Ἰθάκη, Μαρία Τουταῖση Ἱερὰτερα Κρήτης, Νότα Σκουλάκη Καλλιθέα, Ὀλίγα Μακροῦ Θεσσαλονίκη, Ἰὺλιη Ραϊνίδου Κέρκυρα, Π. Ζαχαριάδης Σάμος, Σ. Κωσιμάτι Πολύγωνον, Μ. Σαρακανίδης Δράμα, Θ. Παταγεωργίου Ἀθήναι, Ρ. Καραμαλίδης Ἀθήναι, Δ. Χατζηματοστόλου Ποδράδες, Γ. Διακίνας Δράμα, Δ. Ἀποστόλου Ἀθήναι, Γ. Πριόνος Χαλκίς, Α. Καρακίτης Καβάλλα, Ν. Τήγιος Ἀθήναι, Κ. Τριώβας Κομοτηνῆ, Ι. Ἀλιανός Σιδηρόκαστρο, Κ. Τσιβιριώτης Ἀθήναι, Σ. Σωκρατίδης Θεσσαλονίκη, Μ. Παλαβίδης Χίος, Κ. Ραζοπούλου Ἀλαμάνια, Κ. Μουσιώτης Κέρκυρα, Κ. Ζαφειρόπουλος Καλοῦργεῖα, Οὐρανία Ρόκου Θεσσαλονίκη, Νίτσα Γαντζῆ Ἄγρια Παρασκευῆ, Θρ. Παπαβασιλείου Ἄργος, Μαίρη Βογιαζίδου Θεσσαλονίκη, Ν. Παπακοσιῆς Νέα Σμύρνη, Ν. Μιχαηλίδης Βύρων Ἀθήναι, Ι. Κατζηνοκλῆς Πειραιεύς, Δ.Κουράκος Σάρτη, Σπύρος Παραδῆς Κέρκυρα, Εὐδ. Μελακῆ Νέον Φάληρον, Μ. Μαρκιάδης Ἀθήναι, Ἀλεξάνδρα Στινὴ Ἀθήναι, Γ. Σπυριδὶς Καλλιθέα Ἀθήνων, Εἰρήνη Καρβούλη Ἀθήναι, Ἀνδρέας Λαγγίδης Ἀθήναι, Κ. Σταματοπούλος Ἀθήναι, Δημ. Σταμοῦλης Λάρισα, Εὐάγ. Γιωτῆς Νεμέα, Κ. Κερασιώτης Τρέκαλα, Δ. Παπακούλας Ἀθήναι, Ι. Παταγεωργίου Ἀλαμάνια Μεσσηνίας, Ι. Κοζομάς Ἀθήναι, Ι. Παδόβας Κέρκυρα, Σ. Ζώτος Βόλος, Ἀνδρόκρητὸν Πέτα Ἀθήναι, Ἀρτεμῆς Ζυγοῦρη Μυτιλήνη, Κ. Νικολακάκης Ἡράκλειον Κρήτης, Ι. Καζοῦλας Ἀθήναι, Β. Πεταλῶς Ἀθήναι, Μ. Στεργιοπούλου Ναύπαιος, Ν. Φιταλῆς Πειραιεύς, ἐκέρδισαν ἀπὸ ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», καὶ ὁ κ. Ν. Κατετάνδης Ἀθήναι, ἓνα τῶνον τοῦ θαυμασίου ρομαντήρου τοῦ Φεβῆλ «Ὁ Καπετὰν Φάντασμα».

Νέα Σμύρνη, Ν. Μιχαηλίδης Βύρων Ἀθήναι, Ι. Κατζηνοκλῆς Πειραιεύς, Δ.Κουράκος Σάρτη, Σπύρος Παραδῆς Κέρκυρα, Εὐδ. Μελακῆ Νέον Φάληρον, Μ. Μαρκιάδης Ἀθήναι, Ἀλεξάνδρα Στινὴ Ἀθήναι, Γ. Σπυριδὶς Καλλιθέα Ἀθήνων, Εἰρήνη Καρβούλη Ἀθήναι, Ἀνδρέας Λαγγίδης Ἀθήναι, Κ. Σταματοπούλος Ἀθήναι, Δημ. Σταμοῦλης Λάρισα, Εὐάγ. Γιωτῆς Νεμέα, Κ. Κερασιώτης Τρέκαλα, Δ. Παπακούλας Ἀθήναι, Ι. Παταγεωργίου Ἀλαμάνια Μεσσηνίας, Ι. Κοζομάς Ἀθήναι, Ι. Παδόβας Κέρκυρα, Σ. Ζώτος Βόλος, Ἀνδρόκρητὸν Πέτα Ἀθήναι, Ἀρτεμῆς Ζυγοῦρη Μυτιλήνη, Κ. Νικολακάκης Ἡράκλειον Κρήτης, Ι. Καζοῦλας Ἀθήναι, Β. Πεταλῶς Ἀθήναι, Μ. Στεργιοπούλου Ναύπαιος, Ν. Φιταλῆς Πειραιεύς, ἐκέρδισαν ἀπὸ ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», καὶ ὁ κ. Ν. Κατετάνδης Ἀθήναι, ἓνα τῶνον τοῦ θαυμασίου ρομαντήρου τοῦ Φεβῆλ «Ὁ Καπετὰν Φάντασμα».

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

Ἐνας νῆος ἀνάμω στὸς ὠμίους ἐνὸς γίγαντα βλέπει πὸ μακρὰ ἀπὸ τὸν γίγαντα. Β. Οὐ γ κ α

Ὁ Ζη, δὲν γεννῶνται σήμερον οἱ σοφοὶ ἄλλοι πὸς τὰ μαντιῶνα, ἀλλὰ γίνονται τέτοιοι μὲ τὸν ἀπατοῦμενο καιρὸ καὶ κόπο. Α. Κ ο ρ α ἦ ς

Κάθε ἄνδρας ἔχει τρεῖς χαρακτηῆρες : Αὐτὸν ποῦ ἔχει, αὐτὸν ποῦ δεῖχνει καὶ αὐτὸν ποῦ...νοῦζει πὸς ἔχει. Α. Κ ἄ ρ ρ

Γὰ νὰ ζῆ κανεὶς εἰρημνὰ μὲ τοὺς ἄλλους, δὲν ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀνακατεῖται σὲ δουλειῆς τους : Πρέπει ἀκόμα νὰ δέχεται ν' ἀνακατεῖνται αὐτοὶ σὲ δουλειῆς του... Φ ρ ε ρ ο ν

χαρὲμ εἶχε τὴν ὑποχρέωσι, σὲ πρώτη εὐκαιρία, νὰ τοῦ προσφέρῃ μὰ νέα καὶ ὄραια αἰχμάλωτο, γιὰ νὰ βρισκεται πάντα συμπληρωμένος ὁ ἀριθμὸς τοῦ χαρμεῖου, ποῦ δὲν ἐπετρέπετο ποτε νὰ εἶνε λιγώτερος ἀπὸ 300 !... Τριακοσίους γυναικὲς εἶχε τὸ χαρμεῖν τοῦ Χαμίτ !...

Τὰ πρόσωπα τῆς Αἰθίης τοῦ Χαμίτ, στὰ χρόνια τῆς δόξας του, ἦσαν 6.000, χωρὶς νὰ λογαριασμοῦ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς ἀνδρες τῆς φρουρᾶς του. Κόσμος δολοφόνων, κλοπῶν, ἐπιτρόμο μετὰ σὸ ἀπέγραψεν τὸν Γιλδίξ. Τὸ κατῆστο τὸν ἔξοδον τῶν γράμει ὅτι ἐχρηαίονταν καθὲς μερὰ χίλιες ὀκάδες ψαμί, 6 χιλιάδες ὀκάδες ψωμί, 150 ὀκάδες ρῖζι, διακόσιες ὀκάδες ζάχαρι γιὰ τὸν καιρὸ καὶ τὰ γλυκίσματα !...

Μιὰ Γαλλίδα, ποῦ ἔζησε ἀρετὸν καιρὸ στὸ Γιλδίξ ὡς δασκάλα τῆς Γαλλικῆς τὰ παιδιὰ τοῦ σουλτάνου, περιγράφει ὡς ἔξης τὴν αὐτοκρατορικὴν κουζίνα :

«Ὁ προῦπολογισμὸς τῆς κουζίνας ἦταν κολλοσιαιῶς. Γιὰ νὰ σχηματίσῃ κανεὶς ἰδέα, πρέπει νὰ σκεφθῇ σοφὰρὰ τὴν Τουρκικὴν πορομπα, ποῦ λέει ὅτι ἀπὸ τὰ ψίχουλα τοῦ σουλτάνου τραπεζιῶν μποροῦν νὰ χορτάσουν καθὲς μερὰ δύο χιλιάδες ἄνθρωποι». Τὰ μαγειρεῖα τοῦ Γιλδίξ εἶχαν ἔκτασι 3.000 τετραγ. μέτρα, καὶ μέσα σ' αὐτὰ ὑπηρετοῦσε ὀλοκλήρον στράτευμα μαγειρῶν καὶ σερβιτόρων. Ὅταν ὁ Χαμίτ ἔδινε διαταγὰ νὰ παρατεθῇ τὸ γεῦμα, ὁ ἀρχιμαγειρὸς ἔφερνε τὸ ἀσημένιου τραπεζεῖ καὶ οἱ σερβιτόροι ἔβραζαν ἐπάνω ὄλα τὰ φαγητὰ στῆ γραμμῇ. Τότε ὁ σουλτάνος ἔπαιρνε πότε ἀπὸ τὸ ἓνα πιάτο καὶ πότε ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τέλος ἔφτανε στὰ πιάτα, ποῦ ἔφεραν γύρω τὴν ἐπιγραφὴ «Γλύκες τοῦ Παραδείσου» καὶ ἦσαν γεμάτα ἀπὸ γλυκίσματα Ὄθωμανικῆς κατασκευῆς, σὲ μεγάλῃ ποικιλίᾳ καὶ γαρνιρισμένα μὲ διάφορα ρητὰ τοῦ Κοραάνου, καμωμένα ἀπὸ ζάχαρι, σοκολάτα, μαρμελάδες κλπ.

«Ὅταν ὁ σουλτάνος χόρτασε, τοῦ ἔφεραν τὸν καφέ, ἔπειτα ἔφαλλοντόνα σ' ἓνα μαλακὸ ντιάνι καὶ ἀφῆγόντανα σὲ ρεμβασμοῦς.

»—Κάνω κέφι !... ἔλεγε ὁ ἴδιος.
»Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ διακόψῃ τὸ κέφι αὐτὸ, καὶ ὁ κόσμος νὰ χαλοῖσῃ.

»Παρ' ὅλη ὁμωὶς τὴν πολυτέλεια ποῦ τὸν ἐκύκλωνε, ὁ σουλτάνος περνοῦσε ἀπλοῦστα τὰ τὴν ζωὴ του. Σηκῶνόνταν πολὺ πρωτῆ, ἔπινε ἓνα φλυτζάνι καφέ καὶ ἀρχίζε νὰ κανιζῆ τσιγάρα, τὸ ἓνα πᾶνω σὸ ἄλλο. Ἐπειτα καταίνονταν στὶς ὑποθέσεις τοῦ χαρμεῖου, ποῦ ἦταν πολυἀριθμεῖ, καὶ τέλος ἐπῆγαινε στὸ Σελαμλίκ, δηλαδὴ στὸ προσκύνημα... Τοῦ ἄρεσε νὰ περπατᾷ στὸν ἀπέραντο κηπο τοῦ Γιλδίξ καὶ νὰ βλέπῃ τῆς ἐπιγραφῆς, ποῦ σχηματίζαν τὰ λουλούδια, τεχνικὰ φυτεμένα στὰ παρτερία, ἢ νὰ πηγαίνῃ περίπατο μὲ τὴ βάρκα στῆ λίμνην.

Ἦοθε ὁμωὶς ἡ ἐναντάσις τὸν Νεοτούρκων καὶ ὁ Χαμίτ ἔχασε τὸ θρόνο του καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸν τὶς ἀπολαύσεις του καὶ τὶς τριακοσίους γυναικὲς του.

Στὶς 14 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τὸν ἐξώρισε στῆ Θεσσαλονίκη, ὅπου τὸν ἔλειπον στὴν ἔπανα Ἀλατινί. Ἡ περιουσία του, ἀνερχομένη σὲ 25 ἑκατομμύρια Γαλλικὰ φράγκα, κατεσχέθη, γιὰ νὰ πληρωθῶν τὰ πολυἀριθμὰ θύματα τῆς κακοδιοκρήσεως του. Στῆ Θεσσαλονίκη ὁ ἔκπιτος σουλτάνος ἔμεινε φυλακισμένος δύο χρόνια. Ἐπειδὴ ὁμωὶς τότε ἔγιναν μερικὰ πολιτικὰ γεγονότα καὶ ὁ Νεοτούρκος ἐφρόνταν μὴν δρατεῖται, τὸν ἔβαλε στῆ Γερμανικὴ φυλακίδα «Λορελάι» καὶ τὸν μετέφεραν σ' ἓνα χωριὸ τοῦ Βοσπόρου, τὸ Μπεϋλμερτε, ὅπου καὶ πέθανε, ἔρμος, χωρὶς καμιά γυναικὰ στὸ πλευρὸ του, μὲ τὴ συντροφιὰ ἐνὸς γέροντος ἡπρεφῆ του, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1918.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ὁ «κεράμιδης» καὶ ὁ «κόρις» τῆς ἱταῖς εἶνε μικρὰ ἔντομα, τὰ ὅποια τρέφονται καὶ τὰ δύο ἀπ' τὸν χιμὸ τῶν φύλλων τῆς ἱταῖς.

Ὅταν σπᾶστε ἓναν κεράμιδαν μὲ τὸ δακτύλῳ σας, ἔλος ὁ ἀέρας γύρω εὐκιδῆζει ἀπὸ γλυκώτατο μῦρο, σὰν τοῦ τριανταφυλλοῦ. Κι' ὅταν σπᾶστε ἓναν «κορὸν» τῆς ἱταῖς, εἶνε ἀδύνατον ν' ἀνέβητε στὴν ἀπαίσια δισωδία τὸν !...

Δὲν εἶνε λοιπὸν παράδοξο πᾶς ἀπὸ τὸν ἴδιον χιμὸ τὰ δύο αὐτὰ ἔντομα θηλάζον τὸ μὲν πρῶτον τὶς εὐδοότερες οὐσίες, τὸ δὲ δεύτερον τὶς πὸ δισωδίας ;

Ἡ κανθαρίδης καὶ ἡ μελὸν πλῖν, δὲν γνωστὰ κολεόπτερα ἔντομα, μετατρέφουν σὲ φοικτὸ δηλητήριον τὸν ἄκακο χιμὸ τῆς μελίας, τὸν ὅποιο θηλάζον γιὰ τροφή. Ὁ εὐνοοῦμενος μάλιστα τοῦ Νέρκωος Κόσμου ἀποκόνησεν πίνοντας νερὸ, μέσα στὸ ὅποιο εἶχε μουσκένη ἐπὶ ἀρκητὴ ὄρα λίγες κανθαρίδες.